

3. Posebnu skupinu šteta čine one štete koje je osiguranik sam popravio u vlastitom brodogradilištu. Osiguratelj ne priznaje ovaj osiguranikov zahtjev, jer da su radovi izvedeni nekvalitetno i na traženje samoga osiguranika. Sud osiguratelja obvezuje na naknadu štete u jednom dijelu, i to u onom za koji je vještak utvrdio da treba izvesti radove popravka. Za ostali dio radova osiguratelj nije odgovoran, jer su ti radovi izvršeni na zahtjev samoga osiguranika i to nekvalitetno, pa osiguratelj može snositi štetne posljedice nekvalitetnih radova koje je izvršio sam osiguranik.

/DMF, 1963, str.608/

B.J.

PRIKAZI KNJIGA I ČASOPISA

Roberto Sandiford: POMORSKO PRAVO
/Diritto marittimo/, Milano 1960,
izdanje Dott. A. Giuffrè

Knjiga predstavlja zapravo drugo izdanje sličnog djela istog pisca. Prvo je izašlo 1936. pod naslovom "Elementi pomorskog prava". Ovo drugo izdanje u odnosu na prvo, prema piščevim riječima, premda poprma potpuno novi oblik, ipak želi ostati u granicama elementarnog priručnika opsežne materije pomorskog prava i prava plovidbe po unutrašnjim plovnim putovima.

U predgovoru pisac ističe da se nada da će njegovo djelo biti korisno svima onima koji, bez dubljeg zalaženja u probleme povezane s raznim institutima, žele o njima steći jedan sintetički i sumaran pregled.

Premda se pisac stvarno ograničio na iznašanje vidnih problema i instituta, ipak je knjiga prilično opsežna. Sadrži ukupno 709 stranica plus 19 stranica sadržaja iz glavne literature. Opsežnost djela je posljedica okolnosti da se u njemu tretiraju sve grane pomorskog prava i prava unutrašnje plovidbe. Ovo je ujedno i glavna odlika djela. Knjiga sadrži slijedeće dijelove:

I. Opća načela /str.7-63/. U ovom dijelu raspravlja se o osnovnim principima pomorskog prava, njegovim vrelima, kodifikaciji i unifikaciji. Dat je i kratki prikaz glavnih ekonomskih i administrativno-pravnih problema trgovačke marine.

II. Pomorsko javno pravo /str.67-302/, koje se dijeleli na tri glavna poglavlja: 1/ Područje primjene pomorskog

prava /str.67-196/. Ovo poglavlje i laže osnovna pitanja medjunarodnog javnog prava u doba mira, kao što su otvoreno more, teritorijalno more i vanjska zona, unutrašnje morske vode, morske luke, te podmorje i zračni prostor nad morem. 2/ Pomorska i plovidbena policija /str.197-276/. U ovom poglavlju izneseni su instituti sigurnosti plovidbe i brodova sa stajališta medjunarodnog internog prava kao i ovlaštenja koja u ovom pogledu imaju pojedine države. 3/ Iskorišćivanje morskog bogatstva i njegova zaštita /str. 277-302/. Govori se o medjunarodno-pravnim i interno-pravnim institutima koji su u vezi s ribolovom i posebnim oblicima iskorišćivanja morskog bogatstva.

III Pomorsko privatno pravo /str.305-495/. Ovaj dio je podijeljen na tri poglavlja, a kao kriterij podjele prihvaćena je danas uobičajena klasifikacija instituta pomorskog privatnog prava. Konkretno: Prvo poglavlje /str. 305-370/ tretira probleme broda obuhvaćajući njegovu definiciju i pravnu prirodu, administrativno-pravne institute, vlasništvo i stvarna prava. Drugo poglavlje /str.371-434/ raspravlja o osobama i to: o vlasnicima i brodarima, pomorcima, zapovjednicima brodova, agentima, špeditorima i slugačima. Treće poglavlje /str.435-495/ radi o pravnim poslovima. U njemu su iznesena glavna načela o ugovorima o iskorišćivanju broda /str.435-467/; o pilotaži, tegljenju, pomoći i spasavanju, te vadjenju potonulih predmeta /str.469-473/; i o zajedničkim avarijama /str.475-483/. Četvrto poglavlje /str.485-495/ raspravlja o pomorskom osiguranju.

pravo
IV Gradjansko procesno, krivično pravo i disciplinski propisi o pomorskoj plovidbi /str.499-540/.

V Pomorsko ratno pravo /str.543-689/. U ovom dijelu govori se o osnovnim karakteristikama pomorskog ratnog prava, ratujućim strankama, pomorskim operacijama, kontroli pomorske plovidbe i neutralcima.

Pada u oči relativno mali prostor koji je posvećen pomorskom privatnom pravu. Piscu sigurno nije bila intencija da dađe potpuni prikaz instituta pomorskog privatnog prava, ali je ipak, i u okviru postavljenih zadataka, ovo gradivo moglo biti nešto detaljnije prikazano. Dok je relativna jednostavnost instituta javnog prava omogućila njihov, pa makar u osnovnim ortama, cjeloviti prikaz, dotle to nije bilo moguće za imovinsko-pravne institute. Komplikiranost ovih zadnjih nužno zahtijeva daleko više prostora za obradu, nego li im je autor dao.

Unatoč ovom nedostatku, ipak smatramo da je djelo u svojoj cjelini veoma korisno i to upravo za informiranje o institutima javnog pomorskog prava. Osobita mu je odlika što sadrži veliki broj podataka, koji se inače rijetko mogu naći skupljeni na jednom mjestu. Data je za svaki institut iako neiscrpna, a ono glavna literatura, i to prvenstveno talijanskog prava.